

Over de mens

Over de mens

Roger Scruton

Vertaald door Taede A. Smedes

AUP

Oorspronkelijke uitgave: Roger Scruton, *On Human Nature*. Princeton, New Jersey: Princeton University Press, 2017 [ISBN 978 0 691 16875 3]. © 2017 by Princeton University Press

Vertaling: Taede A. Smedes

Illustratie omslag: © Toni Demuro

Ontwerp omslag: Suzan Beijer

Ontwerp binnenwerk: Crius Group, Hulshout

ISBN 978 94 6298 960 3

e-ISBN 978 90 4854 218 5 (pdf)

e-ISBN 978 90 4854 219 2 (ePub)

NUR 730

Uitgeverij AUP is een imprint van Amsterdam University Press.

Nederlandse editie: © Amsterdam University Press B.V., Amsterdam 2018

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden veevoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Voor zover het maken van kopieën uit deze uitgave is toegestaan op grond van artikel 16B Auteurswet 1912 j° het Besluit van 20 juni 1974, Stb. 351, zoals gewijzigd bij het Besluit van 23 augustus 1985, Stb. 471 en artikel 17 Auteurswet 1912, dient men de daarvoor wettelijk verschuldigde vergoedingen te voldoen aan de Stichting Reprorecht (Postbus 3051, 2130 KB Hoofddorp). Voor het overnemen van gedeelte(n) uit deze uitgave in bloemlezingen, readers en andere compilatiewerken (artikel 16 Auteurswet 1912) dient men zich tot de uitgever te wenden.

Inhoud

Voorwoord	7
1. De mensheid	9
2. Menselijke relaties	51
3. Het morele leven	77
4. Heilige verplichtingen	109
Noten	139
Index van namen	151
Index van onderwerpen	153

Voorwoord

Wat volgt is een herziene verzie van de drie Charles E. Test Memorial Lectures die ik in de herfst van 2013 gaf aan de universiteit van Princeton en die georganiseerd waren door het James Madison Programma. Ik ben het programma en zijn directeur, Robert P. George, dankbaar voor de uitnodiging en voor hun gastvrijheid tijdens mijn verblijf. En ik ben bijzondere dank verschuldigd aan het levendige publiek waar een bezoeker in Princeton altijd op kan rekenen, en aan de geest van vrij onderzoek die daar geldt. Terwijl ik deze lezingen klaarmaak voor publicatie ben ik me ervan bewust dat ze op zijn best een samenvatting van mijn ideeën zijn en dat ze op geen enkele manier alle kwesties behandelen die ze bij de oplettende lezer zullen oproepen. Sommige van deze kwesties heb ik behandeld in *The Soul of the World* en in het vierde hoofdstuk dat ik aan deze lezingen heb toegevoegd. Andere zullen moeten wachten tot een latere poging om ze te behandelen of zullen me vergezellen in mijn graf.

Eerdere versies zijn gelezen door Bob Grant, Alicja Gescinska en twee anonieme lezers voor Princeton University Press. Van de opmerkingen van alle vier heb ik enorm geprofiteerd.

Scrutopia, Pasen 2016

1. De mensheid

Wij mensen zijn dieren en worden geregeerd door de wetten van de biologie. Leven en dood zijn biologische processen, van dezelfde soort die we ook bij andere dieren waarnemen. We hebben biologische behoeften en worden beïnvloed en beperkt door genen die hun eigen reproductieve imperatief hebben. En deze genetische imperatief manifesteert zichzelf in ons emotionele leven, op manieren die ons eraan herinneren dat we een lichaam hebben dat macht over ons heeft.

Eeuwenlang hebben dichters en filosofen verhalen verteld over erotische liefde – Plato heeft daartoe de weg gewezen. Deze verhalen hebben aan het object van liefde een waarde toegekend, een mysterie en een metafysische onderscheidenheid waardoor het helemaal buiten de natuurlijke orde lijkt te staan. En in deze verhalen lijkt biologie nauwelijks een rol te spelen, ook al zijn het verhalen waarvan we weinig zouden begrijpen als we geen reproductieve dieren zouden zijn die een eigen niche verworven hebben via seksuele selectie.

We zijn territoriale wezens, net als chimpansees, wolven en tijgers. We claimen ons territorium en vechten ervoor. En onze genen, die precies zo'n exclusieve claim op een habitat vereisen als waarborg voor hun replicatie, zijn afhankelijk van ons succes. Maar als we vechten is het in de regel in de naam van een hoger ideaal: rechtvaardigheid, vrijheid, nationale soevereiniteit, zelfs God zelf. Opnieuw, het lijkt erop dat we de gewoonte hebben dat we onszelf verhalen vertellen die geen enkele verwijzing hebben naar de biologische realiteiten waarin ze geworteld zijn.

De meest nobele menselijke eigenschappen hebben ook een eigen biologisch fundament – tenminste zo lijkt het. De zelfopoffering die ervoor zorgt dat vrouwen alles opzijzetten